

Становище на Комитета на регионите относно „Глобален подход към миграцията: Разработване на Европейска политика за имиграция на работна ръка и нейното значение за връзките с трети страни“

(2008/C 257/04)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- смята, че ЕС следва да изгради възможно най-бързо истинска политика в областта на имиграцията като спазва правомощията на различните нива на управление, и поеме тези, които му се полагат;
- приветства инициативите на Комисията за изработване на механизми, които улесняват законната миграция на работна ръка, доколкото съществува дисбаланс между разработването на ограничителни мерки за борба с незаконната имиграция и тези, насочени към подпомагане на законната имиграция, и приканва Комисията да разработи глобална европейска политика в областта на миграцията, така че действията на европейско равнище да носят добавена стойност, какъвто е случаят с висококвалифицираните работници;
- съгласява се, че незаконната трудова заетост е един от водещите привличащи фактори за незаконната имиграция, и поради тази причина държавите-членки следва да задълбочат и подобрят усилията си, с цел да се предприемат всички необходими мерки за борба с незаконната трудова заетост;
- изразява съжаление, че ролята на Комитета на регионите не се споменава в нито един от отправните документи, както и своята загриженост поради пренебрегването на териториалното измерение, тъй като досега се признаваше ролята на местните и регионални власти в управлението на миграционния процес и консултативната роля на Комитета на регионите в тази област;
- посочва, че с развитието на външното измерение на европейската политика и на европейските инструменти за управление на имиграцията следва да се засили също така и териториалното измерение, включващо местните и регионални власти в разработването на глобален подход относно миграцията. В тази връзка следва да се гарантира, че Европейската комисия насърчава по-активната роля на Комитета на регионите в началната фаза на действията на Общността;
- подкрепя инициативата да се насърчава циркулярната миграция и смята, че тя може да бъде благоприятна за пазарите на труда на държавите-членки, както и за развитието на страните на произход.

Докладчик: Anna TERRÓN I CUSÍ (ES/ПЕС), секретар, отговарящ за Европейския съюз в автономното правителство на Каталуня

Отправни документи

„Съобщение на Европейската комисия относно циркулярната миграция и партньорствата за мобилност между Европейския съюз и трети държави“

СОМ(2007) 248 окончателен

„Предложение за директива на Европейския парламент и Съвета за прилагане на санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава“

СОМ(2007) 249 окончателен

„Предложение за директива относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети страни за целите на висококвалифицирана трудова заетост“

СОМ(2007) 637 окончателен

„Предложение за директива на Съвета относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети страни за единно разрешително за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права на работници от трети страни, които законно пребивават в държава-членка“

СОМ(2007) 638 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи препоръки

1. смята, че Европейският съюз следва да изгради възможно най-бързо истинска политика в областта на имиграцията като спазва правомощията на различните нива на управление, и поеме тези, които му се полагат;

2. приветства инициативите на Комисията за изработване на механизми, които улесняват законната миграция на работна ръка, доколкото съществува дисбаланс между прилагането на ограничителни мерки за борба с незаконната имиграция и тези, насочени към подпомагане на законната имиграция, и приканва Комисията да разработи всеобхватна европейска политика в областта на миграцията, така че действията на европейско равнище да носят добавена стойност, какъвто е случаят с висококвалифицираните работници;

3. съгласява се, че незаконната трудова заетост е един от водещите привличащи фактори за незаконната имиграция, и поради тази причина държавите-членки следва да задълбочат и подобрят усилията си с цел да се предприемат всички необходими мерки за борба с незаконната трудова заетост;

4. счита, че при мерките за борба с недеklarираната заетост трябва да се започне най-вече с онези работодатели и частни лица, които назначават незаконно пребиваващи лица в държава-членка. Самите мигранти често се намират в много трудна ситуация, с която лесно може да се злоупотребява по неморален или незаконен начин;

5. смята, че единното разрешително е добър инструмент за избягване на появилата се незаконна имиграция и припомня, че член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз признава правото на добра администрация;

6. смята, че сътрудничеството с трети страни е съществено за разработване на глобален и последователен подход по отношение на имиграцията, както беше потвърдено в заключенията на Европейския съвет от 2005 г., които припомнят, че „въпросите, свързани с миграцията, са централен елемент на отношенията на ЕС с голям брой трети страни, включително и най-вече със съседните на ЕС региони“⁽¹⁾;

7. се застъпва за това, при създаването на т.нар. партньорства за мобилност да бъдат предпочитани онези трети страни, които са готови да предприемат значителни усилия за борба с незаконната имиграция и трафика на хора;

8. приветства предложенията за засилване на сътрудничеството с трети страни чрез „партньорствата за мобилност“ или чрез техническа и/или финансова помощ и призовава Комисията да търси нови форми на сътрудничество, основани на принципа на равнопоставеност със страните на произход и транзитно преминаване, които да установят атмосфера на доверие, позволяваща на тези страни да сътрудничат в борбата срещу незаконната имиграция и да създадат механизми за рационализиране на законната миграция;

9. отбелязва ключовата роля, която играят местните и регионални власти в преговорите и връзките със страните на произход и транзитно преминаване, особено в области като развитието и сътрудничеството. Припомня важната роля на местните и регионалните власти за доброто функциониране на различните програми като например програмата за техническа и финансова помощ в полза на трети страни в областта на миграцията и на убежището (AENEAS), програмите МЕДА и ТАСИС и подчертава връзките със и натрупаните знания относно страните на произход и транзитно преминаване, благодарение на имигрантските общности;

⁽¹⁾ Заключение на председателството. Европейски съвет в Брюксел, 15 и 16 декември 2005 г., Част IV, точка 8.

10. изразява съжаление, че ролята на Комитета на регионите не се споменава в нито един от отправните документи, както и своята задълженост поради пренебрегването на териториалното измерение, тъй като досега се признаваше ролята на местните и регионални власти в управлението на миграционния процес и консултативната роля на Комитета на регионите в тази област;

11. посочва, че с развитието на външното измерение на европейската политика и на европейските инструменти за управление на имиграцията, следва да се засили също така и териториалното измерение, включващо местните и регионални власти в разработването на глобален подход относно миграцията. В тази връзка следва да се гарантира, че Европейската комисия насърчава по-активната роля на Комитета на регионите в началната фаза на действията на Общността ⁽²⁾;

12. подчертава работата на местните и регионални власти във връзка с политиките за интегриране на имигрантите и ролята им за осигуряване на доброто функциониране на механизмите за достъп до пазара на труда и отбелязва ролята, която могат да имат в обучението на работниците имигранти не само за участието им в европейския трудов пазар, но и в случай на завръщане на трудовите пазари на страните на произход;

13. припомня, че местните и регионални власти имат ключова роля в предоставянето на обществени услуги за имигрантите (било то законни или незаконни), между които трябва да се отбележат политиката за приемане, здравеопазването, образованието и жилищната политика. Както бе припомнено в декларацията от Петата конференция на парламентите на регионите столици на ЕС (април 2006 г.), за някои региони и общини миграционният процес е имал и има висока цена в областта на обществените услуги, поради което е необходимо да се търсят нови формули, които позволяват на местните и регионалните власти да имат по-важна роля в разработването на национални стратегии и инициативи, свързани с достъпа и интеграцията на пазара на труда;

14. изразява предпочитанието си за термина „незаконна имиграция“, който е използван в много от официалните езици, защото терминът „нелегална“ се свързва пряко с престъпно поведение, и също така приканва да се изостави използването на термина „нелегален имигрант“;

15. отбелязва, че се споменават други политики на ЕС, които могат да се отнасят до мигрантите, като политиката на развитие, Европейската стратегия за заетост и други политики, свързани със социалната и икономическата област, поради което приканва за по-добра координация между всички политики, отнасящи се до имигрантите;

16. призовава Комисията, с цел да се придобие по-подробна представа за действията и прогнозите на различните държави-членки, да вземе предвид прогнозната оценка на държавите-членки за нуждата от работна ръка на базата на информацията, която те са предоставили на Евростат и списъците на професиите,

⁽²⁾ Съгласно Протокола за сътрудничество между Европейската комисия и Комитета на регионите от ноември 2005 г.

за които има недостиг от работна ръка. При това обаче трябва да се зачитат националните компетенции за допускането на граждани на трети страни на пазара на труда;

17. подчертава важноста на надеждна и актуализирана статистическа система, позволяваща на държавите да обменят доброволно информация и опит относно политиките на заетост и пазара на труда, както това е предвидено в Регламент (ЕО) № 862/2007 относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрила ⁽³⁾;

18. отбелязва основната роля, която могат да имат местните и регионални власти при събирането на информация и статистически данни, и обръща внимание на приноса, с който местните и регионални власти биха могли да обогатят например европейския портал за имиграцията или за разширяването на услугите на мрежата EURES; местните и регионални власти разполагат от своя страна с множество интернет сайтове, които могат да допълват тези инициативи;

19. изразява загрижеността си за това, че не се споменават изрично международните споразумения, сключени от държавите-членки в рамките на Международната организация на труда, и припомня, че държавите-членки следва да действат съгласно Декларацията за основните принципи и права в областта на труда (МОТ, 1998 г.) и Плана за действие относно работниците мигранти (МОТ, 2004 г.), както и спазвайки основните човешки права съгласно прилагашите се международни конвенции;

20. счита за изключително важно създаването на мрежа на местните и регионални власти за разработване на общи статистически инструменти и показатели, които да дадат по-реална представа за миграцията;

21. подчертава, че е важно да се насърчава организирането на постоянни работни групи и форуми (конференции, семинари ...) за обмен на опит и най-добри практики в областта на приемането и социалната и трудовата интеграция на имигрантите;

22. подкрепя ратифицирането на Международната конвенция относно защитата на правата на работниците мигранти и членовете на техните семейства;

Относно циркулярната миграция и отношенията с трети страни

23. подкрепя инициативата да се насърчава циркулярната миграция и смята, че тя може да бъде благоприятна за пазарите на труда на държавите-членки, както и за развитието на страните на произход;

24. отбелязва, че циркулярната миграция може да бъде важна връзка между страните на произход и приемните страни и да служи като инструмент за насърчаването на диалога, сътрудничеството и взаимното разбирателство;

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 862 /2007 отбелязва в съображенията си „(5) нарастваша нужда от статистическа информация относно професията, образованието, квалификациите и вида дейност на мигрантите“. Регламентът също подчертава, че „(6) Хармонизираната и съпоставима статистика в областта на миграцията и убежището е от съществено значение за разработването и наблюдението на законодателството и политиките на Общността, свързани с имиграцията и убежището, както и със свободното движение на хора“.

25. предупреждава, че циркулярната миграция следва да функционира правилно, за да се избегне превръщането ѝ в канал за незаконна имиграция, като следва да се предвидят ефикасни начини, гарантиращи връщането на мигрантите и насърчаващи циркулярността. Припомня също така, че циркулярната миграция не може да замести постоянната миграция, нито да намали инициативите на държавите-членки в областта на политиките относно интегрирането на имигрантите;

26. призовава за по-голяма обвързаност между имиграционната политика и другите политики на ЕС с цел подобряването на икономическата и социалната среда в страните на произход, защото „това намалява стимулите за нерегламентираната миграция“⁽⁴⁾;

27. приветства партньорствата за мобилност с трети страни и признава, че е важно да се насърчат споразуменията за асоцииране със страните на произход. В съобщението си Комисията подчертава, че при сключването на партньорства за мобилност трябва да се вземе предвид разделението на правомощията между ЕС и държавите-членки. Тези споразумения следва да включват инструменти за общо управление на миграционните потоци, мерки за борба срещу незаконната имиграция и за улесняване на реадмисията и връщането на незаконни имигранти, както и механизми за насърчаване на икономическото развитие на тези страни;

28. подчертава важността на сключването на споразумения за реадмисия с трети страни като част от поетите от тях задължения и отбелязва нуждата от ускоряване на репатрирането, спазвайки правата на имигрантите и международно признатите права;

29. призовава за признаване на ролята на местните и регионалните власти в трансграничното международно сътрудничество; насърчава стимулирането на тяхното участие в рамките на Европейската политика на съседство, като призовава местните и регионални власти да си сътрудничат с териториалните власти на страните на произход, като използват за тази цел програмите на Европейската комисия, в частност пилотната програмна инициатива за регионално сътрудничество между най-отдалечените региони и съседни трети страни; припомня, че точно тези власти най-добре познават икономическите и социални последици от имиграцията и въздействието ѝ върху страните на произход;

30. припомня, че трябва да се анализират последиците от циркулярната миграция върху страните на произход, както и въздействието на паричните преводи върху тези страни. Преплага на базата на тези изследвания да се прилагат необходимите инструменти за улесняване на паричните преводи;

31. призовава да се проучат възможностите за включване на градовете и регионите на произход, както и тези, които приемат миграционните потоци, в партньорствата за мобилност, което ще спомогне за мобилността и социалната интеграция на имигрантите;

32. подчертава необходимостта от насърчаване на механизмите, които спомагат за мобилността в ЕС на работниците имигранти, които пребивават и работят законно в една държава-членка;

33. подчертава, че трети страни, които участват в партньорство за мобилност, трябва да се погрижат да улеснят ефективно завръщането и реинтеграцията на мигрантите чрез активни мерки за стимулиране на работни места в производството и на достойни условия на труд. Властите на приемната страна следва да припомнят това на страните на произход, с които са подписали партньорство за мобилност, както и да им предоставят консултации и други форми на нефинансова подкрепа;

34. приема положително идеята за дългосрочни многократни визи, които улесняват циркулярната миграция, и подкрепя инициативите, насочени към насърчаването на участието на пазара на труда на държавите-членки на гражданите от трети страни, приети преди това като студенти, и на тези, които са участвали в инициативи за циркулярна миграция и са изпълнили задълженията си за връщане;

35. призовава Комисията да направи всичко възможно, за да гарантира, че след връщането си в страната на произход циркулярните мигранти ще могат да прехвърлят и пенсионните си права;

36. приема положително увеличаването на стимулите за сътрудничество с трети страни, които са допълнени и с други мерки за насърчаване на участието на местните и регионални власти в проекти за развитие;

37. подкрепя идеята за създаване на общ визов център в трети страни и призовава тази инициатива да не бъде съпътствана с увеличение на бюрократичните процедури, а да представлява опростяване и ускоряване на тези процедури;

Относно незаконната трудова заетост

38. подкрепя намерението на Комисията за борба с недеклараната заетост на лица от трети страни. Налагането на финансови, административни и, когато това се налага от сериозността на нарушението, наказателни санкции с цел спазване на законодателството на ЕС е в компетенциите на държавите-членки, с изключение на санкциите, които трябва да обезпечат действието на правото на ЕС;

39. констатира нуждата от оценка на уместността на термина „работодател“ или „предприемач“ във всички езикови версии на директивата и смята, че когато в националното законодателство съществува разлика между двата термина, е желателно да се използва терминът „работодател“ вместо „предприемач“, за да не се смесва предприемаческата инициатива с престъпно поведение и да се вземат предвид ситуацията, в който едно лице може законно да предоставя работа, без да има качеството на предприемач в юридическия смисъл на думата;

⁽⁴⁾ COM(2007) 248 окончателен.

40. твърди, че борбата с незаконната трудова заетост следва да се осъществява чрез санкции за онези, които наемат на работа без да спазват закона, но също така чрез засилване на контрола на инспекциите по труда, подобряване на начините за законно наемане на работа и изследване на алтернативни системи, които позволяват да са насърчават добрите практики. Резултатите от инспекциите по труда следва да се оповестяват, за да могат потребителите и потенциалните работодатели да правят информиран избор;

41. посочва, че борбата срещу незаконната трудова заетост, която е един от основните фактори, привличащи и поддържащи незаконната имиграция, трябва да е приоритет в действията на ЕС в областта на имиграционната политика и смята, че правното основание на директивата следва да бъде насочено към борбата срещу незаконната трудова заетост и следователно ограничаването на незаконната имиграция, а не в обратен ред;

42. припомня, че местните и регионални власти, в съответствие с националното законодателство, могат да имат важна роля при прилагането на мерки за контрол и наблюдение на пазара на труда и че може да са необходими повече човешки и материални ресурси, за да бъде увеличен броят на инспекциите;

43. смята, че в рамките на борбата срещу незаконната трудова заетост следва да се обръща специално внимание на борбата с нелегалния трафик на мигранти и трафика на хора и изобличава ролята, която имат мафията и мрежите на организираната престъпност за устойчивостта на явлението незаконна миграция като цяло и по-специално на трудовата експлоатация: това се превърна в доходна престъпна дейност;

44. подкрепя инициативите, посветени на борбата срещу незаконната трудова заетост и призовава за насърчаване на общи инициативи между различните нива на управление (национално, регионално и местно) и социалните партньори (главно работодатели и синдикати, но също така неправителствени организации и асоциации) в тази област. Призовава за предприемане на инициативи за повишаване на осведомеността и информативни дейности в определени сектори на заетост, насочени към разубеждаване на тези, които наемат незаконно работници и информирането им за ползите от законното наемане на работници;

45. съгласява се с факта, че няма смисъл да се изключват от приложното поле на директивата частни лица, които наемат на работа незаконно пребиваващи работници, но все пак обръща внимание на невъзможността за разрешаване на тази ситуация, ако не бъдат предвидени гъвкави и допълнителни възможности за законно наемане на работна ръка за покриване на недостига на пазара на труда;

46. отбелязва важността на подобряването на гъвкавостта и бързината на временното наемане на работа, а също и на определянето на начини за имиграция със сезонен характер, както това е предвидено в Плана за политиките по отношение на легалната миграция от 2005 г., като елементи, които могат да спомогнат за избягване на продължителността на незаконното наемане на работа;

47. привлича вниманието върху ситуацията на особена трудова и лична уязвимост, в която се намират много от жените имигранти в Европейския съюз и настоява да се обърне повече внимание на този въпрос;

48. приветства решението да не се налагат санкции на гражданите на трети страни, обхванати от предложението, въпреки че изискването за решение за връщане или екстрадиране⁽⁹⁾ може да бъде разглеждано като наказание, и приема положително финансовите санкции за нарушителите, особено що се отнася до плащането на разходите за връщане, към които могат да се прибавят разходите за жилище и издръжка на имигрантите до приключването на процедурата за връщане. Подчертава, че Европейският съюз следва да гарантира съгласуваността на законодателните инструменти, включващи мерки по отношение на връщането, както и тяхната адекватност по отношение на основните права;

49. призовава за приемане на необходимите мерки, за да се гарантира, че върнатите работници ще получат дължимите възнаграждения;

50. призовава за по-добра защита от страна на компетентните власти на държавите-членки на лошо третираните работници и изисква да се предвиди възможността да им се предостави дългосрочно пребиваване, по-специално в особено тежки случаи, съгласно предвиденото от Директива 2004/81/ЕО за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети страни, които са жертви на трафик на хора или са били обект на помощ за незаконна имиграция и които сътрудничат с компетентните органи;

Относно висококвалифицираните работници

51. приветства инициативите, които насърчават законни начини за имиграция в ЕС, както и опитите да се хармонизират различните и сложни механизми за достъп до пазарите на труда на държавите-членки;

52. смята за необходимо разработването на мерки като „синя карта“, за да се повиши привлекателността на Европейския съюз като цел на миграционните потоци от квалифицирани и висококвалифицирани работници, за да се задоволят нуждите на европейските пазари на труда и да се гарантира изпълнението на Лисабонската стратегия; призовава Комисията да представи по-еднозначно определение за „квалифицирани“ и „висококвалифицирани“ мигранти; предлага това определение да отчита образователното равнище на имигранта, както и професионалния му опит, езиковите му познания и други приложими фактори;

53. припомня, че не трябва да се омаловажава приносът на неквалифицираните или нискоквалифицираните работници на някои европейски пазари на труда, и припомня на Комисията — след проучване и оценка на възможностите за заетост на пребиваващите в държавите-членки неквалифицирани или нискоквалифицирани работници — ангажиментите на Съвета относно сближаването на други процедури за приемане по причини, свързани със заетостта, както се предвижда в „Програма за действие в областта на законната миграция“;

54. смята, че „синята карта“ следва да се предоставя не само на квалифицираните работници, които желаят достъп до територията на ЕС, но и на тези, които вече живеят в определена държава-членка;

⁽⁹⁾ COM(2005) 391 и COM(2007) 248.

55. смята събирането на достоверна и основна информация относно нуждата от квалифицирана работна ръка на пазарите на труда на държавите-членки за изключително важно и призовава Комисията да разработи ефективен единен метод за получаване и представяне на статистическите данни в тази област, съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 862/2007;

56. призовава държавите-членки да насърчават участието на местните и регионалните власти в определянето на броя граждани от трети страни, които да бъдат допуснати до предложения за висококвалифициран труд, и изразява съжаление, че това не се предвижда изрично в предложението за директива;

57. поставя въпроса дали трудовата мобилност на висококвалифицираните работници няма да бъде затруднена от задължението да се пребивава за срок от най-малко две години в първата държава-членка и призовава Комисията да търси алтернативни решения, които гарантират трудовата мобилност и отговарят на нуждите на европейските пазари на труда;

58. прима положително условията за влизане на семействата на висококвалифицираните работници. Това е елемент, който както показва опитът на други страни — Австралия, Канада, Съединените щати — може да бъде от решаващо значение за набирането на висококвалифициран персонал;

59. припомня, че е важно да се избягва „изтичането на мозъци“ от развиващите се страни и отбелязва със загриженост, че според Международната организация на труда програмите за прием на висококвалифицирани работници (между които се споменават неотдаващите инициативи на Комисията относно циркулярната миграция) „водят до влошаване на проблематиката, свързана с изтичането на мозъци“⁽⁶⁾;

60. изисква „изтичането на мозъци“ и неговото въздействие върху страните на произход да се изследва по достоверен начин с данни и статистика, с цел заедно със страните на произход да бъдат намерени общи решения за избягване, доколкото това е възможно, на рисковете и последиците от това явление;

61. призовава Комисията да предприеме всички необходими мерки, за да насърчава като алтернатива на „изтичането на мозъци“ „движението на мозъци“ — концепция, според която мигрантите се връщат в страните си на произход и споделят ползите и придобитите умения в приемната страна⁽⁷⁾. Това

позволява да се засилят и задълбочат връзките между страните на произход и приемните страни;

Относно единното разрешително за пребиваване и работа

62. изразява задоволството си от предложението за единна процедура за единно разрешително за пребиваване и работа и призовава за подобряване на административните канали, които биха насърчили получаването на това разрешително;

63. приветства всяко предложение, което опростява механизмите за достъп до ЕС с цел трудова заетост и призовава за по-гъвкави процедури за подаване на заявленията и издаване на разрешителното, за да се гарантира ефективното функциониране на системата;

64. смята единното разрешително за добър начин за борба срещу съществуващите незаконни практики, широкоразпространени в страните на Европейския съюз и нарушаващи правото на добра администрация, признато от Хартата на основните права на Европейския съюз;

65. изразява задоволството си от признаването на общ пакет от права на всички притежатели на единно разрешително и припомня, че тези права следва да бъдат признати като свързани с международната рамка за защита на трудовата заетост, която предоставя МОТ;

66. припомня, както това бе направено в становище CdR 233/2006, важноста на подобряването на механизмите за признаване и приравняване на професионалните степени и дипломи и по-общо на професионалните способности на мигрантите, с цел да се улесни интеграцията на пазара на труда в съответствие с техните способности⁽⁸⁾;

67. приветства установяването на процесуални гаранции при представянето на заявлението за единно разрешително, и по-специално що се отнася до изискването за мотивацията на отказа и възможността за предявяване на иск срещу отхвърлянето на заявлението;

68. настоява държавите-членки, съгласно принципа на субсидиарност, да се съобразяват с местните и регионални власти в разработването на имиграционните политики, и главно в областите, свързани с интеграцията на пазара на труда, за да могат те да участват в решенията относно броя и професионалните характеристики на допуснатите на тяхна територия чужденци.

Брюксел, 18 юни 2008 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

⁽⁶⁾ Да се гарантират ползите и намалят рисковете от мобилността на работниците. Тематичен документ за третата сесия: Миграция с цел трудова заетост в границите на държавата и в международен план. Форум на МОТ, 2007 г.

⁽⁷⁾ Съвместна парламентарна асамблея: Проектодоклад относно миграцията на квалифицирани работници и въздействието ѝ върху националното развитие АСП-УЕ/100.012/В/2007.

⁽⁸⁾ Становище на Комитета на регионите относно „План за политика относно законната миграция, борба срещу незаконната имиграция, бъдеще на европейската миграционна мрежа“ CdR 233/2006 от 13.2.2007 г.